

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 6 augustus 1991 door de Gemeenschapsminister van Cultuur verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "betreffende het uitzenden van mededelingen van de Vlaamse Executieve en van de Nederlandstalige leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve door de BRTN", heeft op 22 augustus 1991 het volgend advies gegeven :

Luidens artikel 22, § 3, van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, dienen mededelingen van de Vlaamse Executieve naar de vorm te voldoen aan de voorwaarden en de regels vast te stellen door de Vlaamse Executieve.

Artikel 22bis van hetzelfde decreet bepaalt dat de Vlaamse Executieve met de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve een overeenkomst kan sluiten om binnen de haar toegemeten zendtijd ruimte te maken voor mededelingen van de Nederlandstalige leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve beoogt uitvoering te geven aan deze bepalingen.

Het omschrijft in welke vorm en door wie de mededelingen mogen worden uitgezonden (artikel 1, §§ 1 en 2, en artikel 2), regelt de medewerking van personeelsleden van de BRTN of andere omroepen (artikel 1, § 3, en artikel 3) en voert een procedure in tot het aanvragen van een mededeling (artikel 4).

Met die bepalingen worden aangelegenheden geregeld aangaande het mediabeleid. De regeling van de betrekkingen tussen de uitvoerende macht en de openbare omroep raakt immers de grondslag van het mediabeleid, namelijk het recht op vrije meningsuiting.

.../...

Met toepassing van artikel 2 van het decreet van 2 mei 1985 houdende oprichting van de Vlaamse Mediaraad diende aldus aan die raad advies te worden gevraagd betreffende het ontwerp.

De gemachtigde van de Vlaamse Executieve verklaarde dat zulk advies niet werd ingewonnen om reden van dringende noodzakelijkheid.

Het advies van de Mediaraad heeft echter een verplicht karakter, wat blijkt uit de bewoordingen van artikel 2 van het decreet van 2 mei 1985 luidens welke de Mediaraad om advies "wordt" gevraagd over alle aangelegenheden die het mediabeleid betreffen.

Bij de behandeling van het ontwerp van dat decreet verklaarde overigens de Gemeenschapsminister van Cultuur in de Commissie voor Mediabeleid van de Vlaamse Raad bij de bespreking van dat artikel dat het "de bedoeling is dat aan de Mediaraad niet kan worden voorbijgegaan. Aan de Mediaraad zal een verplicht advies moeten worden gevraagd" (St. Vl. R., 1984-1985, nr. 300/4, p. 9).

Het decreet van 2 mei 1985 bepaalt niet dat de overheid van deze verplichting ontslagen wordt in geval van dringende noodzakelijkheid. Integendeel bevat het tweede lid van artikel 4 van dat decreet een uitdrukkelijke regeling die advisering in dat geval juist mogelijk maakt :

"Voor zover de Mediaraad gevraagd wordt om advies te geven, bepaalt de Vlaamse Raad of de Executieve de termijn waarbinnen de Mediaraad dit advies dient uit te

.../...

brengen. Indien binnen de gestelde termijn geen advies wordt uitgebracht, is voldaan aan de bepalingen van artikel 2 van dit decreet".

Op grond van dat artikel had de Vlaamse Executieve een korte termijn kunnen bepalen waarbinnen de Mediaraad zijn advies had dienen uit te brengen.

Het ontwerp is bijgevolg niet in zoverre gereed dat het door de Raad van State kan worden onderzocht.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraden,
	A. BEIRLAEN,	
	F. DE KEMPENEER,	assessoren van de
	J. GIJSSELS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. D. ALBRECHT, auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de
H. W. VAN VAERENBERGH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. BORRET.